

4.2 Sídlo KR2

Charakteristika

Venkovské sídlo a lokalita se zástavbou – zpravidla vizuálně otevřený segment krajiny, v jehož obraze se sídlo projevuje – zahrnuje území, ve kterých je doposud dochovaná rázovitá struktura zástavby nebo taková zástavba, která výrazně dotváří hodnoty krajinné scény. Samotná zástavba v těchto případech nemusí vynikat významnými architektonickými nebo památkovými hodnotami, ale spoluvytváří harmonii prostředí po stránce měřítkové i estetické. Zpravidla se jedná o sídla, která mají z hlediska dochovanosti urbanistické struktury a dochovanosti lidové architektury hodnocení URB_1 až UR3 a LA_2 až LA_3.

Jedná se o sídlo **s malou výrazností a hodnotou a většinou pouze s částečnou dochovaností a harmonickou působivostí některých z výše uvedených rysů a) – e)**¹ **pozitivního projevu sídla v rázu krajiny, event. s absencí některých z těchto rysů.**

Podmínky ochrany krajinného rázu (regulativy)

K účelu **ochrany struktury zástavby** byly definovány následující podmínky:

- Bude respektována historická struktura zástavby s možností jejího úměrného doplnění
- Nová výstavba (navrhování zastavitelných ploch) bude situována do kontaktu s existující zástavbou, jiné řešení je možné pouze u specifických typů rozptýlené zástavby
- Je třeba omezit zásahy ovlivňující siluetu sídla a vyloučit stavby, které by vytvářely nový výrazný znak siluety existující zástavby

K účelu **ochrany charakteru zástavby** byly definovány následující podmínky:

- Bude chráněn charakter zástavby (zejména měřítko a hmoty), v kontextu se soubory staveb s typickými znaky tradiční architektury je třeba přizpůsobit architektonický výraz navrhovaných přestaveb, novostaveb a stavebních úprav těmto znakům, nová výstavba se bude podřizovat převažujícím formám objektů – měřítko, hmoty, půdorysný tvar, výška, tvar střechy. V ostatních případech (mimo uvedený kontext) je třeba vyloučit stavby, které by měřítkem, formou, materiálem nebo barevností vytvářely nový znak vizuálního projevu sídla v krajině.

¹ a) dochované půdorysné a hmotové uspořádání zástavby, představující autentičnost obrazu sídla v krajinném rámci,

b) harmonický projev zástavby v siluetě sídla bez výrazně rušivých jevů, jakými může být vybočující velikost některých staveb, jejich formy, barevnost a materiály

c) zapojení sídla, jeho siluety, event. dominant do krajinných panoramat a krajinných scénérií, což může představovat charakteristickou hodnotu a rys individuality krajiny

d) charakter přechodu zástavby do krajiny (návaznost na dochované prvky členění pluzžiny, návaznost na lesní porosty a na prvky a struktury mimolesní zeleně)

e) dochovanost lidové architektury, nebo dochovanost staveb tradičního charakteru, projevující se jako regionální rys v rázovitosti krajiny a výrazná hodnota harmonických vztahů v krajině